

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: **pplk. Ing. I. H.**, bytem B., M. 410, zast. Mgr. Filipem Jakovidisem, advokátem se sídlem Rychvald, Bohumínská 1553, proti žalovanému: **Náčelník Generálního štábu Armády České republiky**, se sídlem Praha 6, Vítězné náměstí 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.12.2013 č.j. MOCR 43711/2013

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ředitele Agentury personalistiky AČR ze dne 18.9.2013 č.j. 29220-5/2013-2230 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“) byl žalobce podle § 19 odst. 1 písm. e) zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vojácích z povolání“) dnem 31.12.2013 propuštěn ze služebního poměru vojáka z povolání, protože v důsledku organizačních změn pro něj není jiné služební zařazení.

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání podané žalobcem proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a toto rozhodnutí v plném rozsahu potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí v rámci vypořádání odvolacích námitek uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, považuje za zákonné a správné. Ztotožnil se se stanoviskem správního orgánu I. stupně, že řízení vedené ředitelem Agentury personalistiky AČR o propuštění žalobce ze služebního poměru a vydání personálního rozkazu velitele sil podpory sp. zn. 538/2013 ze dne 18.6.2013 ve věci určení žalobce do dispozice jsou dvě

odlišná a samostatná řízení, k nimž je dle rozkazu ministra obrany (dále též jen „RMO“) č. 23/2008 Věstníku Působnost služebních orgánů v personální práci, ve znění pozdějších změn, příslušný jiný služební orgán, přičemž rozhodnutí o propuštění vojáka ze služebního poměru není nijak podmíněno předchozím vydáním personálního rozkazu o určení do dispozice. Určením do dispozice se pouze překlenuje období, kdy voják nemůže z objektivních důvodů vykonávat službu ve svém služebním zařazení nebo nemůže být služebně zařazen, a to do doby dalšího personálního opatření, tj. jeho služebního zařazení, popř. propuštění ze služebního poměru.

K odvolací námitce žalobce, že je stále zařazen na systemizovaném místě zástupce ředitele - vedoucí (operačního) oddělení, neboť dosud nebylo rozhodnuto o jeho určení do dispozice, a že nemůže být propuštěn ze služebního poměru na základě § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání, neboť je na něj nutno nahlížet jako na vojáka služebně zařazeného na systemizované místo zástupce ředitele - vedoucí (operačního) oddělení, a též k žalobcově argumentaci, že personální rozkaz velitele sil podpory sp. zn. 538/2013 ze dne 18.6.2013 o určení žalobce do dispozice ředitele Krajského vojenského velitelství (dále též jen „KVV“) nebyl vyhlášen způsobem stanoveným v zákoně o vojácích z povolání, ale pouze SMS zprávou, žalovaný konstatoval, že dne 18.6.2013 byl velitelem sil podpory vydán personální rozkaz sp. zn. 538/2013 o určení žalobce do dispozice ředitele KVV Ostrava, protože není možné rozhodnout o jeho služebním zařazení, a to od 1.7.2013 na dobu nejvýše 3 měsíců. Personální rozkaz byl žalobci z důvodu jeho nepřítomnosti ve službě z důvodu čerpání řádné dovolené vyhlášen formou SMS zprávy dne 20.6.2013. Žalovaný připustil, že v případě vyhlášení personálního rozkazu formou SMS zprávy došlo k porušení § 145a odst. 4 a 5 zákona o vojácích z povolání, které však nemělo žádný vliv na řízení vedené ředitelem Agentury personalistiky AČR ve věci propuštění žalobce ze služebního poměru dle § 145 odst. 1 písm. d) zákona o vojácích z povolání. I přes nesprávnou formu vyhlášení personálního rozkazu o určení do dispozice žalobce od 1.7.2013 fakticky vykonával službu v dispozici dle pokynů svého nadřízeného, přičemž dne 11.7.2013 převzal pod čj. 261/2013-7084 dokument označený „určení podmínek dispozice“, jímž se při dalším výkonu služby řídil, přestože s tímto určením do dispozice nesouhlasil. Určení žalobce do dispozice bylo rovněž zveřejněno v čl. 11 rozkazu ředitele KVV Ostrava ze dne 28.6.2013. Žalobce byl rovněž informován o zrušení jeho systemizovaného místa již 8.3.2013 při personálním pohovoru, v rámci kterého mimo jiné uvedl, že má další zájem o službu vojáka z povolání, že souhlasí se změnou ČVO (číslo vojenské odbornosti) a nesouhlasí s případným jmenováním do nižší vojenské hodnosti. Ze strany svého nadřízeného byl upozorněn na to, že pokud pro něho nebude nalezeno odpovídající systemizované místo, bude s ním zahájeno řízení o propuštění ze služebního poměru dle § 145 písm. d) zákona o vojácích z povolání. V rámci personálního pohovoru ze dne 28.5.2013 pak byl žalobce informován, že pro jeho osobu nebylo doposud nalezeno jiné odpovídající systemizované místo, a proto bude určen dnem 1.7.2013 do dispozice ředitele KVV Ostrava v souladu s § 10 odst. 2 písm. a) zákona o vojácích z povolání, protože není možné rozhodnout o jeho služebním zařazení.

Žalovaný dále uvedl, že zrušení systemizovaného místa bylo žalobci sděleno při personálním pohovoru ředitelem KVV Ostrava dne 8.3.2013. Právní předpisy ani vnitřní předpisy přitom nestanovují jiný „právně relevantní způsob“ sdělení zrušení systemizovaného místa. Žalobce fakticky vykonával službu v dispozici dle pokynů svého nadřízeného, přičemž dne 11.7.2013 převzal pod čj. 261/2013-7084 dokument označený „určení podmínek dispozice“, jímž se při dalším výkonu služby řídil, přestože s tímto určením do dispozice nesouhlasil. Podle těchto podmínek vykonával službu v dispozici, tj. do 26.7.2013 předával funkční agendy vedené u zrušeného operačního oddělení (k 30.6.2013) vedoucím oddělení

štábu KVV Ostrava dle jejich působnosti v organizační struktuře platné od 1.7.2013, od 29.7.2013 plnil úkoly na úseku péče o oprávněné osoby (vojenské důchodce, rehabilitované) u oddělení řízení a podpory KVV Ostrava a plnil další úkoly dle „určení podmínek dispozice“. Nelze tedy souhlasit s jeho tvrzením, že i po 30.6.2013 vykonává svou funkci v nezměněném pracovním režimu a na shodném místě jako před zrušením systemizovaného místa zástupce ředitele - vedoucí operačního oddělení.

Žalovaný se v napadeném rozhodnutí neztotožnil ani s odvolací námitkou, že služební orgán opřel své závěry o zrušení systemizovaného místa o odborné stanovisko personálního ředitele ministerstva obrany, přičemž se však nedostatečně zabýval analýzou zakotvení systemizovaného místa v nových tabulkách počtů. Odborné stanovisko je podle žalobce pouze nezávazným právním názorem, je navíc činěno bez bližší specifikace důvodů a pouze uvádí obecná konstatování. Žalobce má za to, že ve skutečnosti došlo pouze ke zrušení operačního oddělení, nikoliv však ke zrušení systemizovaného místa zástupce ředitele - vedoucí oddělení, které se pouze stalo součástí jiného oddělení. I v tomto směru se žalovaný ztotožnil s názorem prvoinstančního orgánu o zrušení systemizovaného místa žalobce k 30.6.2013. Uvedl, že na žádost velitele sil podpory poskytl v této věci odborné vyjádření zástupce náměstka ministra obrany pro personalistiku - personální ředitel ministerstva obrany (vyjádření čj. 197-2/2013-7542 ze dne 14.4.2013) se závěrem, že systemizované místo zástupce ředitele - vedoucí operačního oddělení, na kterém byl žalobce služebně zařazen, se ruší a vzniká nové systemizované místo zástupce ředitele - vedoucí oddělení řízení a podpory. V souladu s § 50 správního řádu prvoinstanční orgán toto stanovisko ohodnotil jako zásadní pro rozhodnutí ve věci, neboť Sekce personální ministerstva obrany je organizačním útvarům ministerstva odpovědným mimo jiné za koncepční, legislativní a kontrolní činnosti a za odborné řízení oblasti personální, odpovídá za výstavbu organizační struktury a v rozsahu své působnosti může vydávat rezortně závazná stanoviska. Zákon sice nestanoví, že stanovisko personálního ředitele ministerstva obrany je pro služební orgán závazné, nicméně s ohledem na působnost personální sekce ministerstva obrany jako vrcholného odborného orgánu v oblasti personalistiky si lze jen stěží představit, že by takové stanovisko nebylo zohledněno. Lze mít za to, že personální ředitel ministerstva obrany posoudil věc vážně, odborně a zcela nestranně.

Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že ve shora uvedeném stanovisku personálního ředitele ministerstva obrany je nesprávně uveden název systemizovaného místa „Zástupce ředitele - vedoucí operačního oddělení“, přičemž správný název uvedeného místa je v souladu s příslušnými tabulkami počtů „Zástupce ředitele - vedoucí oddělení“. V tabulkách počtů se uvádí název systemizovaného místa ve zkrácené podobě, jelikož jeho další určení vyplývá ze struktury daného organizačního celku. V souladu s RMO č. 8/2010 Věstníku Zásady tvorby systemizovaných míst, ve znění pozdějších změn, je systemizované místo definováno názvem (služebním označením), popisem práce a personálními a materiálními požadavky. Názvy systemizovaných míst jsou uvedeny ve zkrácené podobě v organizační a personální části tabulky počtů organizačního celku, přehled všech systemizovaných míst v resortu Ministerstva obrany s jejich úplnými názvy se vede v katalogu systemizovaných míst Informačního systému o službě a personálu.

Žalovaný prověřil, že u KVV Ostrava byla nařízena reorganizace, jejímž cílem bylo vedle vytvoření nové organizační struktury i snížení počtů osob u KVV Ostrava o 5 vojáků a 1 občanského zaměstnance. Systemizované místo zástupce ředitele - vedoucí operačního oddělení, na kterém byl žalobce do 30.6.2013 služebně zařazen, zaniklo v důsledku reorganizace k 30.6.2013. U KVV Ostrava došlo v rámci reorganizace ke včlenění operačního oddělení a oddělení podpory do oddělení řízení a podpory a oddělení obranných příprav,

přičemž v rámci nově vytvořené struktury bylo vytvořeno nové systemizované místo zástupce ředitele – vedoucí oddělení řízení a podpory, které se od původního místa zástupce ředitele – vedoucího operačního oddělení v několika směrech odlišuje. První odlišnost je v identifikačním čísle systemizovaných míst, druhá odlišnost je v čísle vojenské odbornosti (ČVO), kdy u zrušeného systemizovaného místa zástupce ředitele - vedoucího operačního oddělení bylo ČVO 11 (mechanizovaná odbornost) a u nově vytvořeného místa zástupce ředitele – vedoucí oddělení řízení a podpory je ČVO 89 (odbornost bojová pohotovost, mobilizační plánování a příprava státního území), tedy odbornost diametrálně odlišná. Podle čl. 34 RMO 85/2010 Věstníku se voják služebně zařazuje na systemizované místo, pro které je stanovena stejná nebo příbuzná vojenská odbornost, než jakou má. Další odlišnost vyplývá z popisu pracovní činnosti pro daná systemizovaná místa. U nově vzniklého systemizovaného místa zástupce ředitele - vedoucího oddělení řízení a podpory je nově stanovenou činností organizování řízení rozhodujících podsystemů v rámci KVV v oblasti logistického zabezpečení a výkon funkce řidiče - profesionála v rámci plnění úkolů. Naopak již pro toto nově vzniklé systemizované místo není charakteristická činnost spočívající v řízení zpravodajské přípravy v prostoru zodpovědnosti, tato činnost byla charakteristická pro systemizované místo zástupce ředitele - vedoucí operačního oddělení, které k 30.6.2013 zaniklo. Popis pracovní činnosti platný od 1.9.2013 pak stanoví pro místo zástupce ředitele - vedoucího oddělení řízení a podpory další nové charakteristické činnosti, jako je odpovědnost za řízení outsourcingu v působnosti KVV, odpovědnost za organizaci všestranného logistického zabezpečení KVV, přičemž komplexní řízení KVV v oblasti logistického zabezpečení je podle popisu pracovní činnosti platného od 1.9.2013 klíčovou činností charakteristickou pro uvedené systemizované místo. K popisu pracovní činnosti platnému k 1.9.2013 však žalovaný nepřihlížel, jelikož tento popis pracovní činnosti je s ohledem na datum jeho platnosti nepodstatný z hlediska porovnávání charakteristických činností pro zrušené místo zástupce ředitele – vedoucí operačního oddělení a nově vzniklé místo zástupce ředitele - vedoucí oddělení řízení a podpory. Žalovaný posoudil i žalobcem předložené popisy pracovní činnosti zástupce ředitele - vedoucího oddělení u KVV České Budějovice, KVV Brno a KVV Hradec Králové, přičemž dospěl k názoru, že popisy pracovní činnosti jsou téměř totožné, v malé míře se odlišují s ohledem na skutečně vykonávanou činnost.

K žalobcově námitce, že pokud skutečně došlo ke zrušení jeho systemizovaného místa, mělo být rozhodnuto o zařazení žalobce na nově vzniklé systemizované místo, které však bylo v rozporu s právními předpisy obsazeno mjr. D., jemuž byla dána přednost před žalobcem, ačkoliv mjr. D. nesplňoval kvalifikační předpoklady a požadavky, žalovaný uvedl, že výběr vojáků na nově vzniklá nebo uvolněná systemizovaná místa je procesem, kdy je podle ustálené praxe v rezortu Ministerstva obrany respektováno právo vedoucího příslušného organizačního celku vybrat si na systemizované místo jím vybraného kandidáta, pokud kandidát splňuje podmínky dané právními předpisy a vnitřními předpisy resortu Ministerstva obrany. Podle RMO č. 23/2008 Věstníku realizuje ředitel Agentury personalistiky AČR v součinnosti s příslušnými služebními orgány personální opatření s vojáky, kteří jsou služebně zařazeni v podřízenosti NGŠ AČR na systemizovaných místech se stanovenými hodnotami až do hodnosti plukovníka. Mezi taková personální opatření patří i služební zařazení na systemizované místo. Voják nemá žádný právní nárok na služební zařazení na jím zamýšlené systemizované místo, a to ani v případě, že splňuje podmínky stanovené právními a vnitřními předpisy resortu Ministerstva obrany pro zařazení na dané systemizované místo. Podle § 6 odst. 3 zákona o vojácích z povolání je voják služebně zařazován podle splněných kvalifikačních předpokladů, podle závěrů služebního hodnocení a podle doby výkonu služby v hodnosti, přičemž každému služebnímu zařazení odpovídá stanovená hodnost. Podle čl. 23 odst. 1 písm. a) RMO 85/2010 Věstníku vojáka, kterého nelze jmenovat do hodnosti, která

odpovídá hodnosti stanovené pro systemizované místo, z důvodu nesplnění doby výkonu služby v hodnosti, lze na toto místo služebně zařadit, má-li hodnost o 1 stupeň nižší, než je hodnost, která je stanovena pro systemizované místo. Podle čl. 30 odst. 2 RMO 85/2010 Věstníku se voják služebně zařazuje na systemizované místo, pro které splňuje kvalifikační předpoklady. Tvzení žalobce, že mjr. Ing. D., který byl k 1.7.2013 služebně zařazen na nově vzniklé systemizované místo zástupce ředitele - vedoucí oddělení řízení a podpory, nesplňuje kvalifikační předpoklady, není podle žalovaného pravdivé, jelikož jmenovaný splňuje kvalifikační předpoklad, jímž je vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu, neboť vystudoval VVŠ PV Vyškov, obor Vševojskový týl, vojenská logistika. Podle čl. 32 RMO 85/2010 Věstníku nesplňuje-li voják kvalifikační požadavky stanovené pro systemizované místo, vedoucí organizačního celku sjedná s podřízeným vojákem jejich splnění při personálním pohovoru. Z citovaných ustanovení zákona o vojácích z povolání a RMO 85/2010 Věstníku vyplývá, že pro zařazení vojáka na dané systemizované místo musí voják splňovat kvalifikační předpoklady, tedy vzdělání, dále se zohledňuje služební hodnocení a doba výkonu služby v hodnosti, přičemž na systemizované místo může být zařazen i voják s hodností o jeden stupeň nižší. Splnění kvalifikačních požadavků není podmínkou zařazení vojáka na systemizované místo, nýbrž kvalifikační požadavky voják může splnit v budoucnu a služební orgán je povinen mu k tomu vytvořit podmínky. Na základě shora uvedeného byl na nově vzniklé místo zařazen vybraný kandidát, který splnil veškeré podmínky stanovené právními a vnitřními předpisy resortu Ministerstva obrany pro zařazení na nově vzniklé místo.

K žalobcově námitce, že mjr. Ing. D. nesplňuje ani požadované znalosti cizího jazyka, žalovaný poznamenal, že na nově vzniklé místo zástupce ředitele - vedoucí oddělení řízení a podpory je požadována jazyková znalost dle STANAG 6001 angličtina (2,2,2,2), přičemž je to především žalobce, který nedosahuje požadované znalosti anglického jazyka. Žalobce dosahuje znalosti na úrovni 2,2,1,2 ve francouzštině, vybraný kandidát dosahuje znalosti anglického jazyka na úrovni 2,1+,2,1+, přičemž základním jazykovým kvalifikačním požadavkem na uvedené systemizované místo je angličtina. Pokud jde o služební hodnocení žalobce, toto dle žalovaného bylo pouze jedním dílčím kritériem pro výběr a zařazení vojáka na nově vzniklé systemizované místo. Žalovaný podotkl, že i kdyby žalobce dosáhl lepšího služebního hodnocení než další kandidáti na zařazení na nově vzniklé místo, nezaručovalo by mu to prvenství ve výběru.

Závěrem žalovaný konstatoval, že blíže nezkoumal dokument označený jako „Předložení podkladů“ čj. 61-47/2013-7084, který popisuje výběr vhodného kandidáta na nově vzniklé systemizované místo realizovaný ředitelem KVV Ostrava, jelikož se domnívá, že i žalobce splnil právními a vnitřními předpisy resortu Ministerstva obrany stanovené podmínky na zařazení na nově vzniklé systemizované místo. Na tomto místě žalovaný zopakoval, že zájemce o systemizované místo nemá žádný právní nárok na služební zařazení na jím zamýšlené systemizované místo a příslušný služební orgán má právo si vybrat vojáka, který na dané místo splňuje podmínky stanovené právními a vnitřními předpisy resortu Ministerstva obrany.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě namítl, že žalovaný nesprávně posoudil splnění zákonných podmínek pro rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru žalobce, nezohlednil veškeré námitky vznesené žalobcem ve správním řízení a k žalobcem tvrzeným okolnostem a skutečnostem dostatečně nepřihlédl. Napadené

rozhodnutí tak vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu, jakož i z nesprávného právního posouzení věci.

Žalovaný dle mínění žalobce nesprávně posoudil otázku, zda je splněna podmínka stanovená v § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání týkající se existence organizační změny. Podle uvedeného ustanovení je propouštěcí důvod založen na splnění zákonných předpokladů, kterými jsou existence (uskutečnění) organizační změny, nemožnost jiného služebního zařazení a příčinná souvislost mezi existencí organizační změny a nemožností (neexistencí) jiného služebního zařazení. Žalobce v této souvislosti citoval rovněž § 52 písm. c) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého zaměstnavatel může dát zaměstnanci výpověď, stane-li se zaměstnanec nadbytečným vzhledem k rozhodnutí zaměstnavatele nebo příslušného orgánu o změně jeho úkolů, technického vybavení, o snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivity práce nebo o jiných organizačních změnách.

Žalobce je přesvědčen, že v daném případě nedošlo ke skutečným organizačním změnám, které by odůvodňovaly zařazování žalobce na jiné místo, resp. hledání takového místa. Předmětné organizační změny, které měly mít za následek tvrzené zrušení systemizovaného místa u KVV Ostrava, na kterém byl žalobce služebně zařazen, a následné vytvoření nového systemizovaného místa „zástupce ředitele - vedoucí oddělení řízení a podpory“, na které byl dosazen mjr. D., nebyly činy z důvodu skutečné a reálné potřeby organizačních změn. Jednalo se o účelové rozhodnutí, jehož skutečným cílem bylo zbavit žalobce dosud zastávané funkce a dosadit na jeho místo, resp. na nově vymyšlené systemizované místo, jinou osobou. Žalobce upozorňuje na skutečnost, že v souladu s Nařízením k realizaci organizačních, mobilizačních a dislokačních změn v Silách podpory v roce 2013, čj. V 17-8/2012-2280, došlo u KVV Ostrava k reorganizaci, nikoliv však ke zrušení organizačního celku. U KVV Ostrava nedošlo ani ke změně názvu organizačního celku, ani ke změně čísla tabulek počtů. Žalobce nesouhlasí s tvrzením správního orgánu, že v důsledku reorganizace KVV Ostrava došlo ke zrušení systemizovaného místa, na kterém byl dříve služebně zařazen. V rámci reorganizace totiž došlo pouze ke zrušení operačního oddělení, nikoliv však ke zrušení funkce (systemizovaného místa) zástupce ředitele - vedoucí oddělení.

Systemizované místo je místo ve struktuře organizačního celku rezortu Ministerstva obrany definované názvem (služebním označením), popisem práce a personálními a materiálními požadavky. Jak vyplývá z tabulky počtů týkající se předmětné funkce Zástupce ředitele - vedoucí oddělení u KVV Ostrava čj. V7-2/2012-1207, nedošlo zde ke služebním orgánem tvrzenému zrušení tohoto systemizovaného místa, na kterém byl žalobce služebně zařazen, ale došlo pouze k tomu, že se toto systemizované místo stalo součástí jiného oddělení. Zpracovaný popis práce přitom plně odpovídá předchozímu služebnímu zařazení žalobce, když působnost plně vychází z ustanovení předpisu Org-2-1 a předpisu Vševojsk 1-1. Co se týče kvalifikačních předpokladů a požadavků, jazykové připravenosti a osvědčení fyzické osoby o přístupu k utajovaným informacím, tyto jsou zcela totožné s požadavky stanovenými v tabulkách počtů platných do 30.6.2013. V této souvislosti žalobce podotkl, že v souladu s RMO č. 85/2010 ve znění RMO č. 7/2013, část třetí, hlava III., díl 1., čl. 30 odst. 2, splňuje veškeré kvalifikační předpoklady a požadavky na danou funkci.

Žalobce v této souvislosti poukázal též na nařízení vlády č. 223/2010 Sb., kterým je stanoven katalog prací vojáků z povolání a způsob zařazení prací vojáků z povolání do platových tříd, z jehož přílohy - čl. VI. bod 2. vyplývá popis práce zástupce ředitele, který je zařazen do 12. platové třídy. Konkrétně se jedná o činnost spočívající v komplexním řízení

krajského vojenského velitelství nebo újezdního úřadu a zpracovávání koncepce obrany daného teritoria. Tento popis pracovní činnosti je hlavní náplní práce systemizovaného místa zástupce ředitele - vedoucího oddělení a odpovídá popisu pracovní činnosti zástupců ředitele - vedoucích oddělení všech KVV v České republice kromě KVV Ostrava. Popis pracovní činnosti „nově vytvořeného“ systemizovaného místa je v rozporu s tímto nařízením vlády resp. s popisem práce k danému systemizovanému místu uvedeným v jeho příloze, z čehož je zřejmé, že popis práce u předmětného systemizovaného místa v rámci KVV Ostrava byl účelově upraven tak, aby bylo možno toto místo označit za nově vytvořené. Navíc v popisu pracovní činnosti majora Ing. T. D. z 20.6.2013 je v rozporu výše uvedeným nařízením vlády uvedena pro předmětné systemizované místo 11. platová třída.

Žalobce dále namítl, že o tom, že předmětné systemizované místo, na něž byl služebně zařazen, nebylo zrušeno, svědčí jednak skutečnost, že i po údajném datu zrušení tohoto systemizovaného místa, tj. po 30.6.2013, vykonával nadále svou funkci v nezměněném pracovním režimu a na shodném místě jako před údajným zrušením systemizovaného místa, a dále skutečnost, že žalobci doposud nebyl řádně doručen personální rozkaz o určení do dispozice. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí nijak nevypořádal s odvolací námitkou žalobce, že vyhlášení personálního rozkazu je s ohledem na § 10 odst. 1 zákona o vojácích z povolání zákonnou povinností v případě, že voják nemůže vykonávat službu ve svém služebním zařazení nebo nemůže být služebně zařazen. Nedošlo-li tedy dosud k řádnému vyhlášení personálního rozkazu o určení žalobce do dispozice, nelze mít za to, že žalobce je vojákem, který nemůže vykonávat službu ve svém služebním zařazení nebo nemůže být služebně zařazen, a tedy jeho služební zařazení na systemizované místo je dosud platné. Není tak splněna základní podmínka pro zahájení řízení ve věci propuštění ze služebního poměru, neboť žalobce doposud vykonává službu v souladu s výše uvedeným rozkazem velitele sil podpory a výcviku č. 245 ze dne 3.7.2008. Na výše uvedeném nic nemění ani tvrzení žalovaného, že žalobce fakticky vykonával službu v dispozici dle pokynů svého nadřízeného, přičemž dne 11.7.2013 převzal dokument označený jako „určení podmínek dispozice“, jímž se při dalším výkonu služby řídil. Žalobce jako podřízený voják nemohl ani činit jinak, neboť byl povinen uposlechnout pokyny a rozkazy svého nadřízeného, přičemž však zároveň opakovaně upozorňoval svého nadřízeného na skutečnost, že výkon dispozice je nezákonný a že s určením do dispozice nesouhlasí.

Žalobce nesouhlasí s tvrzením uvedeným v odborném stanovisku personálního ředitele MO čj. 197-2/2013-7542 ze dne 14.4.2013, z něhož správní orgán vycházel, že došlo k nové působnosti systemizovaného místa, když v současné době nadále platí vnitřní předpis Org-2-1, dle něhož KVV Ostrava plní všechny úkoly v souladu s tímto předpisem, přičemž povinnosti zrušených oddělení se rozprostřely do nové organizační struktury KVV Ostrava. Činnosti stávajících oddělení nebyly ukončeny, jakož nebyly ani zrušeny a nedošlo ani ke změně úkolů vojáka ve služebním poměru. V rámci organizačních, mobilizačních a dislokačních změn byla ukončena jen oblast náborů do AČR v důsledku přechodu těchto povinností na Agenturu personalistiky a odborným nařízením byla ukončena zpravodajská činnost. V rámci popsáných organizačních změn tedy nedošlo ke zrušení systemizovaného místa, na kterém je služebně zařazen žalobce, toto systemizované místo se pouze stává součástí jiného oddělení, neboť dle RMO č. 8/2010 ve znění RMO č. 27/2012 je systemizované místo ve struktuře organizačního celku resortu Ministerstva obrany definováno názvem (služebním označením), popisem práce a personálními a materiálními požadavky, kdy v případě reorganizace KVV Ostrava u systemizovaného místa zástupce ředitele - vedoucí oddělení ke změnám v definujících znacích nedošlo.

Žalobce též vytýká žalovanému, že se nevypořádal s jeho námitkou, že dle ustáleného výkladu v rámci rezortu Ministerstva obrany je možno ukončit služební poměr s odkazem na organizační důvody mimo jiné pouze v případě, že došlo ke zrušení organizačního celku nebo jeho části tak, že jeho činnost nepřechází na jinou část organizačního celku nebo na jiný organizační celek v místě dosavadního výkonu práce. Podle tohoto výkladu je ukončení služebního poměru žalobce nezákonné, neboť v daném případě nedošlo ke zrušení organizačního celku, aniž by jeho činnost nepřšla na jinou část organizačního celku nebo na jiný organizační celek v místě dosavadního výkonu práce.

Žalovaný pochybil také v tom, že se dostatečně nezabýval otázkou srovnání struktur ostatních KVV v rámci AČR a jednotlivých popisů pracovní činnosti systemizovaných míst zástupce ředitele - vedoucí oddělení, katalogové číslo DT0R1D, vydaných jinými KVV v rámci AČR, které mu žalobce předložil. Popisy pracovní činnosti zaměstnance vydané KVV České Budějovice, KVV Brno a KVV Hradec Králové, z jejichž obsahu vyplývá, že systemizované místo katalogového čísla DT0R1D např. není definováno pro oblast logistiky, a jak vyplývá z výše uvedeného odkazu na nařízení vlády č. 223/2010 Sb., ani definováno býti nemůže. Podle katalogového čísla systemizovaného místa DT0R1D je zřejmé, že se jedná o totožné systemizované místo v rámci různých KVV. Žalovaný pouze uzavřel, že popisy jsou téměř totožné, aniž by se touto námitkou blíže zabýval.

Dle mínění žalobce správní orgán dále pochybil, když nesprávně posoudil otázku, zda je splněna druhá podmínka stanovená v § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání, která se týká nemožnosti služebního zařazení. Ačkoliv na služební zařazení na nově vzniklé systemizované místo zástupce ředitele - vedoucího oddělení řízení a podpory nevzniká vojákovi nárok, postup při obsazení nového systemizovaného místa nesmí vykazovat prvky libovůle, účelovosti či diskriminace. Žalobce je přesvědčen, že rozhodování o obsazení nově vzniklého systemizovaného místa služebním orgánem tyto nezákonné prvky vykazovalo. Správní orgán pochybil, když se dostatečně nezabýval všemi námitkami žalobce, jež se týkaly účelové manipulace s podklady, které byly východisky pro rozhodnutí o obsazení nového systemizovaného místa, neboť posouzení této otázky, zda výběr vhodného kandidáta neproběhl například v rozporu s § 16 zákoníku práce a nebyl zjevně diskriminační a účelový, má význam z hlediska posouzení splnění předpokladu pro splnění podmínky pro propuštění žalobce ze služebního poměru. Žalobce je přesvědčen, že v dané věci proběhl výběr kandidáta na nové systemizované místo v rozporu se zákonem, kdy vítězný kandidát byl dopředu vybrán. Pokud by proběhlo řádné výběrové řízení, bylo by s ohledem na skutečnost, že ve většině hodnocených kritérií žalobce dosáhl lepších výsledků než vybraný kandidát, nové systemizované místo obsazeno jeho osobou. Pak by nemohl být splněn předpoklad pro propuštění žalobce ze služebního poměru dle § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích.

V rámci posouzení toho, zda nemožnost jiného služebního zařazení žalobce nebyla způsobena diskriminačním a účelovým jednáním při výběru kandidáta na nově vzniklé systemizované místo, se správní orgán dostatečně nevypořádal se všemi námitkami žalobce a předloženými důkazy, zejména pokud jde o výsledky služebního hodnocení. Jak vyplývá z rozhodnutí ředitele KVV Ostrava o obsazení systemizovaného místa zástupce ředitele - vedoucí oddělení, rozhodujícím kritériem pro rozhodnutí o obsazení předmětného místa bylo horší služební hodnocení žalobce. Ředitel KVV Ostrava plk. Ing. J. H. vycházel z hodnocení žalobce za rok 2012, které mělo odpovídat číslu 2,00. Žalobce však již dříve před správními orgány namítal, že nesouhlasí s tvrzením, že jeho hodnocení za rok 2012 odpovídá číslu 2,00. Při seznámení s obsahem služebního hodnocení žalobce výslovně v části 9 písemného služebního hodnocení uvedl, že nesouhlasí s bodem č. 10 (tj. s hodnocení vlivu na pozitivní

mezilidské vztahy) a HV na rok 2012. Zároveň podal proti služebnímu hodnocení odvolání, o kterém ke dni vydání napadeného rozhodnutí nebylo rozhodnuto. Do rozhodnutí o odvolání proti předmětnému služebnímu hodnocení nelze toto služební rozhodnutí považovat za právně relevantní. Je-li pak takovýmto služebním hodnocením odůvodněno rozhodnutí o obsazení systemizovaného místa, je nutno považovat takovéto rozhodnutí za předčasné, a tedy nezákonné.

Co se týče služebního hodnocení, žalobce namítal zejména hodnocení týkající se vlivu na pozitivní mezilidské vztahy, které není ničím podloženo. Pokud by se vůči žalobci vyskytly jakékoliv stížnosti na jeho chování vůči jiným spolupracovníkům či AČR, byly by tyto stížnosti zaznamenány v knihách žádostí a stížností, avšak žádný záznam o stížnosti vůči jeho osobě se v těchto knihách neobjevuje. Žádné výtky vůči chování či jednání žalobce nejsou zaznamenány ani v žádném zápise z porad. Plnění služebních povinností, jakož ani chování a jednání žalobce nebylo nikdy zpochybňováno ze strany jiných spolupracovníků či příslušníků AČR. K doložení toho, že Služební hodnocení předložené plk. Ing. J. H. není podloženo skutečným chováním a jednáním žalobce vůči ostatním spolupracovníkům a příslušníkům AČR, žalobce předložil též písemná vyjádření spolupracovníků a příslušníků KVV Ostrava, a to mjr. D., mjr. M., prap. C., prap. D., p. H., o.z. Ch. a o.z. P., která prokazují, že hodnocení žalobce týkající se vlivu na mezilidské vztahy neodpovídá skutečnosti.

Ředitel KVV Ostrava při vypracování služebního hodnocení žalobce porušil ustanovení § 1 odst. 4 vyhlášky č. 414/2009 Sb., které stanoví povinnost vycházet u služebního hodnocení z průběžného hodnocení. Ředitel KVV Ostrava zcela pominul jednotlivá průběžná čtvrtletní hodnocení a z těchto hodnocení nevycházel, když při hodnocení za rok 2012, které mělo být hlavním důvodem pro nezařazení žalobce na předmětné systemizované místo, bylo žalobci zcela bezdůvodně a účelově zhoršeno hodnocení na číslo 2.00, přestože z jednotlivých čtvrtletních služebních hodnocení jeho osoby (konkrétně se jedná o čtvrtletní hodnocení pod čj. 220-2/2011-7084, 220-3/2011-7084 a 220-4/2011-7084) nevyplývá, že by žalobci byly vytýkány nějaké nedostatky.

Za společného jmenovatele obou otázek, jejichž nesprávné hodnocení žalovanému vytýká, žalobce označil účelovost, kterou byl veden postup při zrušení systemizovaného místa a vytvoření nového systemizovaného místa a následném výběru vhodného kandidáta na takto vytvořené místo. Snaha zbavit se žalobce z důvodů nesouvisejících s reorganizací KVV, kvalitami žalobce nebo kvalitou jeho služby vyústila v postup, který je v rozporu se zákonem.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce byl vojákem z povolání od 1.2.1984, naposledy služebně zařazeným na systemizovaném místě zástupce ředitele - vedoucí operačního oddělení Krajského vojenského velitelství Ostrava Velitelství sil podpory. Při personálním pohovoru provedeném ředitelem KVV Ostrava dne 8.3.2013 byl žalobce informován o tom, že na základě Nařízení k realizaci OMDZ (organizačních, mobilizačních a dislokačních změn) v resortu ministerstva obrany č.j. D 33/2012-1203 ze dne 27.11.2012 bude ke dni 30.6.2013 jím zastávané systemizované místo zrušeno. V rámci personálního pohovoru ze dne 28.5.2013 bylo žalobci sděleno, že pro jeho osobu nebylo dosud nalezeno jiné odpovídající systemizované místo, a proto bude v souladu s § 10 odst. 2 písm. a) zákona o vojácích z povolání dnem 1.7.2013 určen do dispozice ředitele KVV Ostrava, neboť není možné rozhodnout o jeho služebním zařazení. Následně byl žalobce od 1.7.2013 určen do dispozice a fakticky vykonával službu v dispozici dle pokynů nadřízených, kdy dne 11.7.2013 převzal dokument čj. 261/2013-7084 označený

„určení podmínek dispozice“. Přípisem Agentury personalistiky Armády ČR č.j. 315-49/2013-2230 ze dne 16.7.2013 bylo žalobci oznámeno zahájení řízení ve věci propuštění ze služebního poměru podle § 145 odst. 1 písm. d) zákona o vojácích z povolání. Předmětné řízení pak vyústilo ve vydání rozhodnutí ředitele Agentury personalistiky Armády ČR sp. zn. 5627/2013 ze dne 18.9.2013, kterým byl žalobce podle § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání ke dni 31.12.2013 propuštěn ze služebního poměru v důsledku organizačních změn a nemožnosti jiného služebního zařazení. Odvolání, které žalobce proti tomuto rozhodnutí podal, bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto.

Žalovaný nesouhlasí s námitkou žalobce, že systemizované místo zástupce ředitele – vedoucí operačního oddělení, na kterém byl do 30.6.2013 služebně zařazen, nezaniklo, ale pouze se stalo součástí jiného oddělení v rámci nové struktury KVV Ostrava. Ve správním řízení bylo prokazatelně zjištěno, že u KVV Ostrava byla nařízena reorganizace, jejímž cílem bylo vedle vytvoření nové organizační struktury i snížení počtu osob u KVV Ostrava o 5 vojáků z povolání a 1 občanského zaměstnance. Systemizované místo zástupce ředitele - vedoucí operačního oddělení zaniklo v důsledku organizačních změn ke dni 30.6.2013 a v rámci reorganizace struktury KVV Ostrava došlo ke včlenění operačního oddělení a oddělení podpory do oddělení řízení a podpory a oddělení obranných příprav, přičemž v rámci nově vytvořené struktury KVV Ostrava bylo vytvořeno nové systemizované místo zástupce ředitele - vedoucí oddělení řízení a podpory, které se od původního místa zástupce ředitele - vedoucí operačního oddělení v několika směrech odlišuje. Jednou z odlišností je rozdílnost identifikačního čísla systemizovaných míst, další odlišností je číslo vojenské odbornosti (ČVO), kdy u zrušeného systemizovaného místa zástupce ředitele - vedoucí operačního oddělení bylo stanoveno jako kvalifikační kritérium ČVO 11 (mechanizovaná odbornost) a u nově vytvořeného systemizovaného místa zástupce ředitele - vedoucí oddělení řízení a podpory je ČVO 89 (odbornost bojová pohotovost, mobilizační plánování a příprava státního území), tedy vojenská odbornost zcela diametrálně odlišná. Další odlišnost vyplývá z popisu pracovní činnosti pro daná systemizovaná místa. U nově vzniklého systemizovaného místa zástupce ředitele - vedoucí oddělení řízení a podpory je nově stanovenou činností organizování řízení rozhodujících podsystémů v rámci KVV Ostrava v oblasti logistického zabezpečení a výkon funkce řidiče - profesionála v rámci plnění úkolů, naopak již pro něj není charakteristická činnost spočívající v řízení zpravodajské přípravy v prostoru zodpovědnosti, která byla charakteristická pro žalobcem dříve zastávané systemizované místo zástupce ředitele - vedoucí operačního oddělení. Na rozdíl od žalobce má tedy žalovaný za prokázané splnění zákonných podmínek pro propouštěcí důvod dle § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání, tedy existenci organizačních změn, nemožnost služebního zařazení žalobce a příčinnou souvislost mezi existencí organizační změny a nemožností jiného služebního zařazení žalobce.

Ani tvrzení žalobce, že i po 30.6.2013 vykonával svou funkci v nezměněném pracovním režimu a na shodném místě stejně jako před údajným zrušením systemizovaného místa, není dle žalovaného pravdivé. I přes nesprávnou formu vyhlášení personálního rozkazu o určení žalobce do dispozice žalobce od 1. 7. 2013 vykonával službu v dispozici dle pokynů nadřízeného, přičemž dne 11.7.2013 převzal pod č.j. 261/2013-7084 dokument označený „určení podmínek dispozice“, jímž se při dalším výkonu služby řídil, přestože s tímto určením do dispozice nesouhlasil. Určení žalobce do dispozice bylo rovněž zveřejněno v čl. 11 rozkazu ředitele KVV Ostrava ze dne 28.6.2013. Nesprávným vyhlášením personálního rozkazu velitele Sil podpory sp. zn. 538/2013 žalobci formou SMS zprávy došlo sice k porušení § 145a odst. 4 a 5 zákona o vojácích z povolání, to však nemělo žádný vliv na

řízení ve věci propuštění žalobce ze služebního poměru dle § 145 odst. 1 písm. d) zákona o vojácích z povolání.

Není pravdou, že by se žalovaný při rozhodování v dané věci nezabýval popisy pracovní činnosti zástupce ředitele - vedoucího oddělení u KVV České Budějovice, KVV Brno a KVV Hradec Králové. I když okrajově, přesto se touto otázkou žalovaný zabýval a dospěl k závěru, že popisy pracovní činnosti jsou téměř totožné a v malé míře se odlišují s ohledem na skutečně vykonávanou činnost. V této souvislosti však žalovaný zásadně nesouhlasí s tvrzením žalobce, že popis pracovní činnosti nově vytvořeného systemizovaného místa zástupce ředitele - vedoucí oddělení řízení a podpory je v rozporu s nařízením vlády č. 223/2010 Sb., o katalogu prací vojáků z povolání. Dle uvedeného nařízení vlády je klíčovou činností pro zástupce ředitele, zařazeného do 12. platové třídy, činnost spočívající v komplexním řízení krajského vojenského velitelství nebo újezdního úřadu a zpracování koncepce obrany daného teritoria. V popisu pracovní činnosti pro systemizované místo zástupce ředitele - vedoucí oddělení řízení a podpory je tato činnost, stejně jako u ostatních krajských vojenských velitelství, rovněž charakteristická, přestože je rozdělena do dvou odrážek v popisu pracovní činnosti. Pokud jde o tvrzení žalobce, že v popisu pracovní činnosti mjr. Ing. T. D. ze dne 20.6.2013 je v rozporu s uvedeným nařízením vlády uvedeno, že pro předmětné systemizované místo je stanovena platová třída 11, bylo zjištěno, že se jedná pouze o formální administrativní chybu (překlep). Mjr. Ing. D. byl vyhlášen personální rozkaz ve věci vydání platu č.j. 41-5/2013-7084 ze dne 1.7.2013, kterým byl jmenovaný v souladu s výše uvedeným nařízením vlády dnem 1.7.2013 zařazen do 12. platové třídy.

Za nedůvodnou označil žalovaný také námitku žalobce, že obsazení systemizovaného místa zástupce ředitele - vedoucí oddělení řízení a podpory bylo účelové a že při výběru byla v rozporu se zákonem dána přednost jinému kandidátovi. Ve vztahu k této námitce uvedl, že nemožnost služebního zařazení žalobce jednoznačně vyplývá ze sdělení vedoucích zaměstnanců všech organizačních celků v resortu ministerstva obrany, které jsou součástí správního spisu. Dále žalovaný zopakoval, že výběr vojáka na nově vzniklá nebo uvolněná systemizovaná místa je procesem, ve kterém je podle ustálené a zákonné praxe v resortu ministerstva obrany respektováno právo vedoucího příslušného organizačního celku vybrat si na systemizované místo jím vybraného kandidáta, který splňuje podmínky dané právními předpisy a vnitřními předpisy resortu. Voják přitom nemá žádný právní nárok na služební zařazení na jím zamýšlené systemizované místo, a to ani v případě, že splňuje podmínky stanovené právními a vnitřními předpisy resortu ministerstva obrany pro zařazení na dané systemizované místo. Pro zařazení vojáka na dané systemizované místo musí voják splňovat kvalifikační předpoklady, tedy vzdělání, dále se zohledňuje služební hodnocení vojáka a doba výkonu služby vhodnosti, přičemž na systemizované místo může být zařazen i voják s hodností o jeden stupeň nižší. Pokud jde o namítané služební hodnocení žalobce, toto bylo pouze jedním dílčím, nikoliv, jak žalobce uvádí, jediným kritériem pro výběr a zařazení vojáka na nově vzniklé systemizované místo. I kdyby tedy žalobce dosáhl lepšího služebního hodnocení než další kandidáti, sama tato skutečnost by mu prvenství ve výběru nezaručovala. V této souvislosti není dle žalovaného nepodstatné, že mjr. Ing. D. se stejně jako žalobce dnem 30.6.2013 ocitl ve shodné situaci, kdy jím dosud zastávané systemizované místo bylo rovněž zrušeno. Bylo pak výhradně na služebním orgánu, aby si vybral vhodného kandidáta na nově vzniklé místo zástupce ředitele - vedoucí oddělení řízení a podpory, a to za dodržení právních a vnitřních předpisů resortu MO. Na toto nově vzniklé systemizované místo byl zařazen mjr. Ing. D. jako voják splňující veškeré podmínky stanovené právními a vnitřními předpisy pro zařazení na toto nově vzniklé systemizované místo.

Žalovaný trvá na tom, že při výběru vhodné osoby pro zařazení na nově vzniklé systemizované místo bylo postupováno v souladu s právními i vnitřními předpisy, a nikoli účelově, jak tvrdí žalobce. Služební orgán vybíral při obsazení nového místa z několika kandidátů, přičemž jak mjr. Ing. D., tak žalobce splnili veškeré podmínky stanovené právními a vnitřními předpisy resortu ministerstva obrany pro zařazení na nově vzniklé systemizované místo. Služební orgán se po posouzení věci rozhodl obsadit nově vzniklé systemizované místo zástupce ředitele - vedoucí oddělení řízení a podpory mjr. Ing. D.

Při ústním jednání před soudem setrval žalobce na podané žalobě a odkázal na námitky v ní uplatněné, které podrobně zopakoval. K věci samé dále uvedl, že organizační struktura KVV v Ostravě do doby, než došlo k tzv. reorganizaci, sestávala z ředitele krajského velitelství, pod kterým byli tři vedoucí oddělení. Jeden z těchto vedoucích oddělení byl zároveň zástupcem ředitele. Při reorganizaci, která měla být důvodem pro propuštění žalobce ze služebního poměru, bylo oddělení náboru vyňato ze struktury KVV Ostrava a bylo přesunuto pod Agenturu personalistiky. Dále došlo k sloučení operačního oddělení a oddělení podpory, z nichž nově vzniklo oddělení řízení a podpory. Vedoucí tohoto oddělení je opětovně zástupcem ředitele, je to vlastně zástupce velitele útvaru. Místo vedoucího oddělení - zástupce ředitele tedy nezaniklo, existuje nadále, akorát tomuto vedoucímu přibýly některé nějaké další činnosti, které ale nejsou definujícími činnostmi podle tabulek počtů. V těch definujících znacích se jedná o totožné místo, které se liší pouze číslem vojenské odbornosti. Číslo vojenské odbornosti je jakýsi definující znak toho místa, který vyjadřuje, jakou odbornost by měl mít člověk, který bude na tomto místě sloužit. U hodnosti podplukovníka a vyšší však není číslo vojenské odbornosti rozhodným definujícím faktorem, protože se de facto jedná o manažerské pozice. U takového systemizovaného místa už není podstatné, jakou vojenskou odbornost voják má, protože tam může být obsazen jakýkoliv člověk s jakoukoliv vojenskou odborností, pokud splňuje ostatní parametry.

Ačkoliv žalovaný tvrdí, že je v pravomoci ředitele KVV vybrat si svého podřízeného, žalobce tvrdí, že to je sice v jeho pravomoci je, nicméně má přitom vycházet z výběrového řízení, které má nějaké parametry. Ředitel KVV měl k dispozici žalobce jakožto kandidáta, který splňoval veškeré předpoklady k tomu, aby byl obsazen na nově vytvořené místo, a vedle něho měl k dispozici kandidáta (mjr. D.), který veškeré předpoklady nesplňoval. Je pravdou, že si ho podle armádních předpisů mohl jakoby přitáhnout nahoru, nicméně tento člověk byl na dobu přibližně jednoho roku diskvalifikován z výkonu své funkce, protože si musel doplnit veškerá školení a veškeré náležitosti, aby na tomto místě mohl dále fungovat. Jediným důvodem, proč nebyl vybrán na nově vzniklé místo žalobce, bylo jeho zhoršené služební hodnocení, které však psal sám ředitel KVV. O odvolání žalobce proti služebnímu hodnocení však dosud nebylo rozhodnuto.

Žalovaný při jednání před soudem odkázal na své písemné vyjádření k žalobě a zdůraznil, že v daném případě se nejednalo o žádnou formální změnu, ale o skutečnou organizační změnu, což vyplývá nejenom z toho, že došlo ke zrušení oddělení a některých funkcí, ale i ke snížení počtu osob na KVV Ostrava. K dotazu soudu žalovaný uvedl, že každé systemizované místo v armádě je jednoznačně identifikovatelné mj. číselným kódem a je spojeno s určitým místem na konkrétním útvaru. Proto nemůžou být dvě systemizovaná místa se stejným identifikačním kódem. Kód systemizovaného místa je něco podobného, jako je třeba osobní číslo vojáka ve vojenské knížce, které ho rovněž jednoznačně identifikuje v armádní struktuře.

Soud při ústním jednání rozhodl, že nebude doplňovat dokazování žalobcem navrženými důkazy, neboť dospěl k závěru, že o žalobě lze rozhodnout na základě důkazů provedených v průběhu správního řízení a zdokumentovaných ve správním spise; provádění jakýchkoliv dalších důkazů proto soud shledal nadbytečným.

V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 6 odst. 3 zákona o vojácích z povolání, ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí, je voják služebně zařazován podle splněných kvalifikačních předpokladů, podle závěrů služebního hodnocení a podle doby výkonu služby v hodnosti, přičemž každému služebnímu zařazení odpovídá stanovená hodnost.

Podle § 6 odst. 4 zákona o vojácích z povolání služebně zařadit vojáka podle odstavce 3 lze i na základě výsledků výběrového nebo konkurzního řízení. Služební orgány si pro tyto účely zřizují výběrové komise jako své poradní orgány.

Podle § 10 odst. 1 zákona o vojácích z povolání voják, který nemůže vykonávat službu ve svém služebním zařazení nebo nemůže být služebně zařazen, se určí do dispozice.

Podle § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání voják musí být propuštěn ze služebního poměru, pokud není pro něho v důsledku organizačních změn jiné služební zařazení.

Podle § 145 odst. 1 písm. d) zákona o vojácích z povolání v řízení ve věcech služebního poměru se rozhoduje o propuštění ze služebního poměru.

Podle § 145a odst. 1 písm. a) zákona o vojácích z povolání personálním rozkazem se rozhoduje ve věcech služebního poměru o služebním zařazení.

Podle § 145a odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání personálním rozkazem se rozhoduje ve věcech služebního poměru o určení do dispozice.

Podle § 145a odst. 2 zákona o vojácích z povolání personální rozkaz se vydává z moci úřední a je prvním úkonem v řízení.

Podle § 145a odst. 3 zákona o vojácích z povolání personální rozkaz obsahuje, kromě obecných náležitostí rozhodnutí podle správního řádu, služební zařazení vojáka a jeho osobní číslo. Odůvodnění personálního rozkazu není třeba, je-li rozhodováno podle odstavce 1 písm. a), b), c), e), f), i), j) nebo k).

Podle § 145a odst. 4 zákona o vojácích z povolání personální rozkaz se vojákovi vyhlásí ústně. Ústní vyhlášení má účinky oznámení personálního rozkazu; ustanovení § 67 odst. 3 správního řádu se nepoužije.

Podle § 145a odst. 5 zákona o vojácích z povolání nelze-li vojákovi vyhlásit personální rozkaz ústně, oznámí se doručením stejnopisu písemného vyhotovení personálního rozkazu do vlastních rukou.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V souzené věci žalovaný nikterak nepochybil ve svém závěru o splnění podmínek pro propuštění žalobce ze služebního poměru, které jsou zakotveny v § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání. U KVV Ostrava totiž s účinností od 1.7.2013 prokazatelně došlo k organizační změně, která měla mj. za následek zrušení systemizovaného místa, na kterém byl žalobce do té doby zařazen. Protože pro žalobce nebylo v důsledku této organizační změny v armádě jiné služební zařazení, musel být podle § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání propuštěn ze služebního poměru. Poukaz žalobce na § 52 písm. c) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, je v této souvislosti zcela bezpředmětný, neboť služební poměr vojáka není pracovním poměrem a neřídí se ustanoveními zákoníku práce.

Soud nesdílí žalobcovo přesvědčení, že v daném případě nedošlo ke skutečným organizačním změnám, které by odůvodňovaly jeho zařazení na jiné místo, resp. hledání takového místa. V organizační struktuře KVV Ostrava došlo s účinností od 1.7.2013 v návaznosti na Nařízení k realizaci organizačních, mobilizačních a dislokačních změn č.j. D33/2012-1203 ze dne 27.11.2012 k podstatným změnám, které spočívaly mj. ve zrušení oddělení náboru a sloučení dvou dalších oddělení (operačního oddělení a oddělení podpory) do jednoho nově vytvořeného oddělení s názvem „oddělení řízení a podpory“. Při této reorganizaci mělo zároveň u KVV Ostrava dojít ke snížení počtu osob o 5 vojáků a 1 občanského zaměstnance. Rozsah těchto změn a jejich zásadní vliv na organizační strukturu KVV Ostrava a počet zde sloužících vojáků vyvrací pravdivost tvrzení žalobce o účelovosti organizační změny. Ta se totiž zjevně netýkala tolika místa zastávaného žalobcem, ale řady dalších míst a na nich sloužících osob. V jejím důsledku byl stejně jako žalobce „postižen“ například vedoucí oddělení podpory, jehož oddělení rovněž zaniklo sloučením s jiným oddělením. Organizační změna měla samozřejmě významný dopad na celé oddělení náboru, které bylo u KVV Ostrava zrušeno. Tvrzení žalobce o tom, že jediným skutečným cílem provedené organizační změny bylo zbavit ho dosud zastávané funkce a dosadit na jeho místo, resp. na nově vymyšlené systemizované místo, jinou osobou, proto soud nepřisvědčil a považuje ho za nemístný projev žalobcova sebestředného přesvědčení o důležitosti jeho osoby.

Skutečnost, že došlo „pouze“ k reorganizaci strukturálního uspořádání KVV Ostrava a nikoliv k jeho zrušení jako celku, je pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí zcela bezvýznamná. Organizačními změnami, které podle § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání mohou být důvodem pro propuštění vojáka ze služebního poměru, nejsou jen ty změny, při kterých dochází ke zrušení určité organizační složky armády jako celku „bez dalšího“, tj. bez toho, že by dosavadní náplň činnosti rušené organizační složky byla převedena na jinou organizační složku. Jsou jimi zajisté i takové organizační změny, při kterých část nebo celá náplň činnosti rušené organizační složky přechází na jinou organizační složku (existující již dříve či nově zřizovanou), jestliže voják, který byl dosud služebně zařazen na místě v rušené organizační složce, pozbyl možnost konat službu ve stávajícím služebním zařazení, protože místo, na kterém byl dosud služebně zařazen, bylo provedenou změnou struktury dané organizační složky a její působnosti dotčeno a jiné služební zařazení vojáka v jiných útvech armády není možné. Právě tak tomu bylo i v nyní projednávané věci, kdy na základě organizační změny s účinností od 1.7.2013 došlo ke zrušení nejen operačního oddělení KVV Ostrava, v jehož čele do té doby žalobce jako vedoucí tohoto oddělení stál, ale i ke zrušení dalších oddělení (oddělení podpory a oddělení náboru). Na nově zřízené oddělení řízení a podpory sice přešla dosavadní náplň činnosti zrušeného operačního oddělení a oddělení podpory, což je mezi stranami nesporné, avšak dosavadní dvě systemizovaná místa osob, které stály v čele těchto zrušených oddělení, zcela nepochybně zanikla spolu s těmito odděleními. Organizační změnou vytvořené systemizované místo „zástupce ředitele – vedoucí

oddělení“ bylo spjato s nově zřízeným oddělením řízení a podpory, a proto ho nelze ztotožňovat se zrušeným systemizovaným místem, na kterém byl před realizací organizační změny žalobce služebně zařazen.

Žalobce se nemůže s úspěchem dovolávat „ustáleného“ výkladu zastávaného údajně v rámci rezortu Ministerstva obrany, podle něhož je možno ukončit služební poměr vojáka s odkazem na organizační důvody pouze v případě, že došlo ke zrušení organizačního celku nebo jeho části tak, že jeho činnost nepřechází na jinou část organizačního celku nebo na jiný organizační celek v místě dosavadního výkonu práce. Z napadeného rozhodnutí plyne, že žalovaný takový výklad rozhodně nezastává a neztotožňuje se s ním. Nesprávnost žalobcem zmiňovaného „ustáleného výkladu“ je zřejmá ze závěrů uvedených soudem v předchozím odstavci tohoto rozsudku.

Žalobcův nesouhlas se závěrem žalovaného, že v důsledku reorganizace KVV Ostrava došlo (mj.) ke zrušení systemizovaného místa, na kterém byl dříve služebně zařazen, není opodstatněný. Žalobce byl do 30.6.2013 služebně zařazen na systemizovaném místě „zástupce velitele – vedoucí operačního oddělení“ (kód systemizovaného místa 160575). Bazírování žalobce na zkráceném názvu jeho systemizovaného služebního místa v podobě „zástupce velitele – vedoucí oddělení“ považuje soud za nepřipadné, neboť není pochyb o tom, že systemizované místo, na kterém byl služebně zařazen, bylo spjato s konkrétním oddělením, jehož vedoucím byl. Stejně jako nebyl zástupcem kteréhokoliv ředitele, nebyl ani vedoucím libovolného oddělení v armádě. Není sporu o tom, že oddělením, jehož vedoucím byl žalobce do 30.6.2013, bylo operační oddělení KVV Ostrava. Ostatně i v popisu pracovní činnosti, jenž se vztahuje k uvedenému systemizovanému místu a tvoří jednu z příloh žalobcova „Vyjádření k podkladům“ ze dne 6.12.2013 založeného ve správním spise, je dané systemizované místo v rámci charakteristiky pracovní činnosti specifikováno slovy „zástupce ředitele – vedoucí operačního oddělení“. Protože v rámci reorganizace došlo s účinností ode dne 1.7.2013 k zániku operačního oddělení KVV Ostrava, z logiky věci plyne, že tím došlo i ke zrušení systemizovaného místa, na kterém byl žalobce do té doby služebně zařazen. Soud neshledává žádný rozumný důvod pro to, aby v organizační struktuře KVV Ostrava nadále přetrvávalo systemizované místo zástupce ředitele - vedoucího operačního oddělení, jestliže operační oddělení v důsledku organizační změny prokazatelně zaniklo. Jinými slovy řečeno, spolu se zrušením operačního oddělení nepochybně zaniklo (bylo zrušeno) též dosavadní systemizované místo žalobce, které bylo s tímto oddělením úzce spjato a jehož další existence ztratila v důsledku organizační změny smysl.

Na základě organizační změny bylo s účinností od 1.7.2013 u KVV Ostrava nově vytvořeno oddělení řízení a podpory, které vzniklo sloučením dvou stávajících oddělení, a to operačního oddělení a oddělení podpory. Tomu odpovídá i vytvoření nového systemizovaného místa s názvem „zástupce ředitele – vedoucí oddělení řízení a podpory“ (kód systemizovaného místa 202008), na které byl služebně zařazen mjr. D. Toto systemizované místo je spjato s nově vytvořeným oddělením řízení a podpory, a již z toho je zřejmé, že se nemůže jednat o totéž systemizované místo, na kterém byl do 30.6.2013 služebně zařazen žalobce. V popisu pracovní činnosti, jenž se vztahuje k uvedenému systemizovanému místu a tvoří jednu z příloh žalobcova „Vyjádření k podkladům“ ze dne 6.12.2013 založeného ve správním spise, je dané systemizované místo v rámci charakteristiky pracovní činnosti rovněž specifikováno slovy „zástupce ředitele – vedoucí oddělení řízení a podpory.“ Žalobce ovšem nikdy vedoucím oddělení řízení a podpory nebyl, a ani být nemohl, protože toto systemizované místo do 30.6.2013 u KVV Ostrava zkrátka neexistovalo. O odlišnosti obou systemizovaných míst svědčí také to, že se vzájemně liší jejich

identifikátor, kterým je tzv. „kód systemizovaného místa“. To vše plně prokazuje pravdivost argumentace žalovaného, že každé systemizované místo v armádě je spojeno s určitým místem v konkrétním útvaru a jako takové je v armádní struktuře jednoznačně identifikováno kódem systemizovaného místa.

Žalovaný nadto v průběhu řízení poukázal i na další rozdíly mezi oběma systemizovanými místy. Jedním z nich je odlišné číslo vojenské odbornosti (ČVO). Zatímco u zrušeného systemizovaného místa žalobce s názvem zástupce ředitele - vedoucí operačního oddělení bylo dle žalovaného ČVO 11 (mechanizovaná odbornost), u nově vytvořeného místa zástupce ředitele – vedoucí oddělení řízení a podpory je ČVO 89 (odbornost bojová pohotovost, mobilizační plánování a příprava státního území). Tuto skutečnost žalobce v podané žalobě žádnou relevantní námitkou nezpochybnil, a rozdíl v tomto znaku, který rovněž charakterizuje konkrétní systemizované místo, začal bagatelizovat až při ústním jednání před soudem. Jeho argumentaci, že u hodnosti podplukovníka a vyšší není ČVO rozhodným definujícím faktorem, protože se de facto jedná o manažerské pozice, u kterých není podstatné, jakou vojenskou odbornost voják má, protože na takové systemizované místo může být obsazen voják s jakoukoliv vojenskou odborností, pokud splňuje ostatní parametry, však soud považuje za účelovou a zavádějící. Pokud by tomu tak bylo, nemělo by uvádění ČVO u těchto systemizovaných míst naprosto žádný smysl.

Dalším rozdílem mezi oběma systemizovanými místy je i odlišná charakteristika pracovní činnosti uvedená v popisu pracovní činnosti, jenž se vztahuje k tomu kterému systemizovanému místu. Žalovaný v tomto směru v napadeném rozhodnutí právem poukázal na to, že u systemizovaného místa zástupce ředitele - vedoucího oddělení řízení a podpory (kód systemizovaného místa 202008) je nově stanovenou činností organizování řízení rozhodujících podsystemů v rámci krajského vojenského velitelství v oblasti logistického zabezpečení, a dále výkon funkce řidiče - profesionála v rámci plnění úkolů. Toto systemizované místo naopak již nezahrnuje činnost spočívající v řízení zpravodajské přípravy v prostoru zodpovědnosti, která byla charakteristická pro systemizované místo zástupce ředitele - vedoucího operačního oddělení. I tato odlišnost (vedle již výše zmíněných) je důkazem toho, že systemizované místo, na kterém byl do 30.6.2013 služebně zařazen žalobce, nelze ztotožňovat s novým systemizovaným místem „zástupce ředitele – vedoucí oddělení řízení a podpory“ (kód systemizovaného místa 202008).

Neobstojí ani námitka, v níž se žalobce dovolává článku VI. bodu 2 přílohy nařízení vlády č. 223/2010 Sb., podle něhož komplexní řízení krajského vojenského velitelství nebo újezdního úřadu a zpracovávání koncepce obrany daného teritoria, které činí ředitel či zástupce ředitele, patří mezi práce vojáků z povolání zařazené do 12. platové třídy. Je třeba zdůraznit, že katalog prací obsažený v příloze uvedeného nařízení slouží především jako výčet typických činností (prací) vojáků sloužících v různých útvarech a na různých postech, který slouží k zařazení těchto prací do jednotlivých platových tříd. Tento katalog v žádném případě neupravuje komplexní výčet všech pracovních činností, které jsou spojeny s konkrétním systemizovaným místem a které lze vyžadovat po vojáku, jenž je takové místo služebně zařazen. Již proto z něj nelze dovozovat nezákonnost charakteristiky pracovní činnosti spojené se systemizovaným místem zástupce ředitele - vedoucího oddělení řízení a podpory (kód systemizovaného místa 202008), jak to v žalobě činí žalobce. Soud k tomu dodává, že podle charakteristiky pracovní činnosti tohoto systemizovaného místa je jednou z činností, které vykonává zástupce ředitele - vedoucí oddělení řízení a podpory, komplexní řízení krajského vojenského velitelství, což je plně v souladu s článkem VI. bodem 2 přílohy nařízení vlády č. 223/2010 Sb.

Administrativní pochybení spočívající v tom, že v popisu pracovní činnosti mjr. Ing. T. D. z 20.6.2013 byla v rozporu nařízením vlády č. 223/2010 Sb., pro předmětné systemizované místo uvedena 11. platová třída, se nijak nedotklo právního postavení žalobce. Uvedené pochybení navíc bylo dle vyjádření žalovaného zhojeno ještě před vydáním napadeného rozhodnutí, a to personálním rozkazem ve věci vydání platu č.j. 41-5/2013-7084, jímž byl mjr. Ing. D. v souladu s nařízením vlády č. 223/2010 Sb., dnem 1.7.2013 zařazen do 12. platové třídy.

Vzhledem k tomu, že operační oddělení, jehož vedoucím žalobce do té doby byl, bylo ke dni 30.6.2013 zrušeno, a s ohledem na skutečnost, že na nově vytvořené systemizované místo zástupce ředitele - vedoucího oddělení řízení a podpory byl služebně zařazen mjr. D., žalobce od 1.7.2013 objektivně nemohl nadále vykonávat *svou dosavadní funkci v nezměněném pracovním režimu*, jak tvrdí v žalobě. To, že i po tomto datu plnil své služební povinnosti na shodném místě, je jen důsledkem rozhodnutí ředitele KVV Ostrava, do jehož dispozice byl určen, a nijak to neprokazuje, že jeho dosavadní systemizované místo nebylo organizační změnou zrušeno.

Soud nevešel ani na námitky, jimiž žalobce brojí proti tomu, že mu nebyl řádně doručen personální rozkaz o určení do dispozice. Pochybení služebního funkcionáře, k němuž došlo při oznamování personálního rozkazu o určení do dispozice žalobci, totiž nemůže mít žádný vliv na zákonnost rozhodnutí o propuštění žalobce ze služebního poměru vojáka z povolání podle § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání. Dle dikce zmíněného zákonného ustanovení je pro vydání tohoto rozhodnutí významné pouze to, zda došlo k takové organizační změně, v důsledku které pro daného vojáka není v armádě jiné služební zařazení. Tato podmínka byla v případě žalobce splněna. Zákonnost postupu služebního funkcionáře při určení vojáka do dispozice, které časově předcházelo vydání rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru, zkrátka není podmínkou pro propuštění vojáka ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání, a procesní pochybení služebního funkcionáře při oznamování personálního rozkazu o určení žalobce do dispozice ředitele KVV Ostrava tedy nijak nebránilo následnému propuštění žalobce ze služebního poměru. Argumentaci, že nedošlo-li k řádnému vyhlášení personálního rozkazu o jeho určení do dispozice, nelze mít za to, že žalobce je vojákem, který nemůže vykonávat službu ve svém služebním zařazení, a tedy jeho služební zařazení na (stávajícím) systemizovaném místě je i nadále platné, soud odmítá jako účelovou a zavádějící. Skutečnost, že žalobce nemohl od 1.7.2013 vykonávat službu ve svém dosavadním služebním zařazení, byla přímým důsledkem zrušení jeho systemizovaného místa při organizační změně realizované k uvedenému datu u KVV Ostrava (viz výše), a tuto skutečnost již nemohlo nijak ovlivnit to, zda byl žalobci následně oznámen personální rozkaz o určení do dispozice zákonem stanoveným postupem či nikoliv. Soud k tomu pouze na okraj dodává, že nesprávné oznámení personálního rozkazu o určení žalobce do dispozice formou zaslané sms zprávy nemělo žádný vliv ani na další výkon služby žalobce do doby jeho propuštění ze služebního poměru. O tom, že byl určen do dispozice, byl žalobce následně vyrozuměn i rozkazem ředitele KVV Ostrava ze dne 28.6.2013 a též prostřednictvím dokumentu č.j. 261/2013-7084 označeného jako „Určení podmínek dispozice“, který převzal dne 11.7.2013 a jímž se při dalším výkonu služby řídil. Informace o tom, že byl určen do dispozice, mu tedy byla prokazatelně oznámena, a vzhledem k tomu, že podle § 145a odst. 3 zákona o vojácích z povolání personální rozkaz o určení do dispozice není třeba jakkoliv odůvodňovat, byl nadále povinen vykonávat službu v dispozici ředitele KVV Ostrava. Poukazování na pochybení služebního funkcionáře, k němuž došlo při oznamování personálního rozkazu

o určení do dispozice, soud z výše popsaných důvodů vnímá jako projev přepjatého formalismu žalobce, který se zcela míjí s nosným důvodem jeho propuštění ze služebního poměru.

V souzené věci nebylo zapotřebí, aby se žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobněji zabýval otázkou srovnání struktur ostatních krajských vojenských velitelství a popisů pracovní činnosti systemizovaných míst zástupců ředitele - vedoucích oddělení vydaných jinými KVV, které mu žalobce předložil. Pro rozhodnutí žalovaného bylo rozhodující porovnání systemizovaných míst „zástupce velitele – vedoucí operačního oddělení“ (kód systemizovaného místa 160575) a „zástupce ředitele – vedoucí oddělení řízení a podpory“ (kód systemizovaného místa 202008) u KVV Ostrava, kde byla předmětná organizační změna realizována a kde žalobce konal službu, a především závěr o zrušení stávajícího systemizovaného místa žalobce a zjištění o nemožnosti jeho jiného služebního zařazení v důsledku provedené organizační změny.

Popis pracovní činnosti zástupců ředitele - vedoucích oddělení u jednotlivých krajských vojenských velitelství je věcí armádního velení, které při jeho vypracování může zohlednit konkrétní potřeby a situaci u toho kterého KVV. Charakteristiky pracovní činnosti spojené s těmito systemizovanými místy proto nemusí být zcela shodné. Jedná se o rozdílná systemizovaná místa, o čemž mj. svědčí i jiné kódy systemizovaných míst na žalobcem předložených „Popisech pracovní činnosti zaměstnance“ týkajících se systemizovaných míst zástupců ředitele - vedoucích oddělení u KVV České Budějovice, KVV Brno či KVV Hradec Králové. Co se týče nařízení vlády č. 223/2010 Sb., na které žalobce v této souvislosti opětovně poukázal, nelze než zopakovat, že katalog prací obsažený v příloze uvedeného nařízení neupravuje komplexní výčet všech pracovních činností, které jsou spojeny s konkrétním systemizovaným místem, a proto z něj nelze dovozovat nezákonnost charakteristiky pracovní činnosti spojené se systemizovaným místem zástupce ředitele - vedoucího oddělení řízení a podpory u KVV Ostrava (kód systemizovaného místa 202008). Z uvedeného nařízení rozhodně neplyne zákaz začlenit do charakteristiky pracovní činnosti spojené s tímto systemizovaným místem činnost spočívající v organizaci řízení rozhodujících podsystemů v rámci krajského vojenského velitelství *v oblasti logistického zabezpečení*, jak tvrdí žalobce.

Neopodstatněnými soud shledal také námitky, jimiž žalobce zpochybňuje způsob, jakým bylo příslušným služebním orgánem rozhodnuto o obsazení nově vzniklého systemizovaného místa zástupce ředitele - vedoucího oddělení řízení a podpory u KVV Ostrava. Soud podotýká, že nemohl přehlédnout, že zatímco předchozími námitkami žalobce zpochybňoval, že se vůbec jedná o nové systemizované místo, a tvrdil, že se ve své podstatě jedná o systemizované místo totožné s tím, na kterém byl u KVV Ostrava služebně zařazen do 30.6.2013, v této části žaloby v rozporu se svými předchozími tvrzeními již hovoří o nově vzniklém systemizovaném místě.

Ačkoliv žalobce deklaroval, že si je vědom toho, že na služební zařazení na nově vzniklé systemizované místo zástupce ředitele - vedoucího oddělení řízení a podpory nemá voják nárok, jeho tvrzeními se jako červená nit táhne jeho přesvědčení, že na uvedené systemizované místo měl být vzhledem ke svým profesním kvalitám ustanoven právě on, protože „*ve většině hodnocených kritérií dosáhl ve skutečnosti lepších výsledků než vybraný kandidát*“ (mjr. D.). Právě v tom žalobce spatřuje diskriminační charakter, účelovost a libovůli služebního orgánu při rozhodování o obsazení nově vzniklého systemizovaného místa, a domáhá se řádného výběrového řízení. V tom se však zásadním způsobem mylí. Při

obsazení nově vzniklého systemizovaného místa zástupce ředitele - vedoucího oddělení řízení a podpory u KVV Ostrava totiž žádné výběrové řízení neprobíhalo, a ani probíhat nemuselo.

V souladu s § 6 odst. 4 zákona o vojácích z povolání lze služebně zařadit vojáka podle odstavce 3 *i na základě výsledků výběrového nebo konkurzního řízení*, přičemž služební orgány si pro tyto účely zřizují výběrové komise jako své poradní orgány. Z dikce uvedeného ustanovení plyne, že konání výběrového nebo konkurzního řízení není při rozhodování o služebním zařazení vojáka povinností, ale pouze možností, které služební orgán může, avšak nemusí využít. V projednávané věci této možnosti služební orgán nevyužil – žádné výběrové (ani konkurzní) řízení se při obsazení systemizovaného místa zástupce ředitele - vedoucího oddělení řízení a podpory u KVV Ostrava nekonalo. To prokazuje jak obsah spisového materiálu, tak i vyjádření žalovaného, jenž v této souvislosti uvedl, že podle RMO č. 23/2008 Věstníku realizuje ředitel Agentury personalistiky AČR v součinnosti s příslušnými služebními orgány personální opatření s vojáky, kteří jsou služebně zařazeni v podřízenosti NGŠ AČR na systemizovaných místech se stanovenými hodnotami až do hodnoty plukovníka. Mezi taková personální opatření patřilo i služební zařazení na předmětné systemizované místo. Návrh na jeho obsazení podal ředitel KVV Ostrava po interním posouzení tří v úvahu přicházejících kandidátů, jimiž byli vedoucí oddělení, která byla u KVV Ostrava od 1.7.2013 organizační změnou zrušena, a konečné rozhodnutí pak příslušelo řediteli Agentury personalistiky AČR.

Soudu nenáleží posuzovat a hodnotit správnost či vhodnost „výběru“ konkrétního vojáka a jeho služební zařazení na určité systemizované místo v organizační struktuře armády, nejsou-li proces výběru a jednotlivá kritéria, k nimž by byl služební orgán při výběru povinen přihlížet, upraveny zákonem. V daném případě tomu tak není. Rozhodování o služebním zařazení konkrétního vojáka na nově vzniklé systemizované místo zástupce ředitele - vedoucího oddělení řízení a podpory u KVV Ostrava proto spadalo do výlučné personální pravomoci příslušného služebního orgánu (ředitele Agentury personalistiky AČR), která soudnímu přezkumu nepodléhá.

K žalobcovu tvrzení, že vybraný úspěšný kandidát mjr. D. nesplňoval kvalifikační předpoklady a požadavky pro to, aby byl služebně zařazen na předmětné systemizované místo, soud přihlížet nemohl, neboť žalobce toto tvrzení uplatnil pouze v obecné rovině a nespecifikoval, které zákonem stanovené předpoklady či podmínky mjr. D. nesplňoval. Navíc toto tvrzení žalobce zhola ničím neprokázal.

Z obsahu spisového materiálu, konkrétně z listiny ze dne 16.10.2013 č.j. 61-47/2013-7084 označené jako „Věc: Předložení podkladů“, lze seznat, k jakým hlediskům (kritériím) ředitel KVV Ostrava přihlížel při posuzování vhodnosti tří kandidátů na nově vzniklé systemizované místo zástupce ředitele - vedoucí oddělení řízení a podpory. Základními kritérii byla 1. Odborná připravenost (splnění kvalifikačního předpokladu 13 – vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu) při posouzení absolvovaného studijního oboru z hlediska obsahu činnosti na daném systemizovaném místě, 2. Praxe a dosažené výsledky v řízení oddělení podpory z hlediska jeho rozhodujících působností v oblasti logistiky u vojenského správního úřadu, 3. Předcházející praxe u útvarů a zařízení AČR z hlediska stupně velení a nejvyšší dosažené funkce a 4. Služební hodnocení. Z téže listiny plyne, že žalobcovo přesvědčení, že ve většině hodnocených kritérií dosáhl ve skutečnosti lepších výsledků než vybraný kandidát (mjr. D.), je pouze jeho subjektivním názorem, který ředitel KVV Ostrava evidentně nesdílel, neboť dle jeho posouzení byl u všech hodnocených základních kritérií ze všech tří kandidátů mjr. D. vždy první v pořadí. Soud pro úplnost

dodává, že žalobce se i v tomto směru omezil pouze na obecnou proklamaci, když nespecifikoval, u jakých kritérií měl ve skutečnosti dosáhnout lepších výsledků než vybraný kandidát. Není úkolem soudu, aby odhadoval a sám dotvářel skutečný obsah nekonkrétních tvrzení žalobce, či aby za žalobce vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta

Není pravdou, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval odvolacími námitkami žalobce o účelové manipulaci s podklady, které měly být východiskem pro rozhodnutí o obsazení daného systemizovaného místa. Žalovaný se těmito námitkami v dostatečném rozsahu zabýval na straně 4 napadeného rozhodnutí, kde jejich důvodnost kategoricky odmítl.

Závěr o nezákonnosti napadeného rozhodnutí není možné učinit ani na základě námitek, jimiž žalobce brojí proti výsledkům svého služebního hodnocení. Ve vztahu k tomuto okruhu námitek soud nejprve uvádí, že není pravdou, že rozhodujícím kritériem pro rozhodnutí o obsazení systemizovaného místa zástupce ředitele - vedoucího oddělení řízení a podpory mjr. D. bylo horší služební hodnocení žalobce. Služební hodnocení bylo toliko jedním ze čtyř základních kritérií, která ředitel KVV Ostrava bral v potaz při posuzování vhodnosti tří kandidátů na předmětné systemizované místo (viz výše), přičemž z obsahu správního spisu nevyplyvá, že by šlo o kritérium rozhodující. Z výše zmíněné listiny ze dne 16.10.2013 č.j. 61-47/2013-7084 naopak plyne, že ředitel KVV Ostrava stanovil pořadí jednotlivých kandidátů u všech čtyř posuzovaných základních kritérií samostatně, přičemž mjr. D. se vždy umístil jako první. Proto také ředitel KVV závěrem konstatoval, že jako nejvhodnější kandidát k navržení na předmětné systemizované místo byl vyhodnocen mjr. D., který dosáhl *ve všech rozhodujících oblastech* nejlepšího výsledku. Služební orgán tedy posoudil vhodnost jednotlivých kandidátů na základě komplexního hodnocení všech zvolených základních kritérií, a již z tohoto důvodu nemohou být úspěšné námitky, v nichž žalobce s poukazem na údajně nesprávné služební hodnocení jeho osoby za rok 2012 zpochybňuje posouzení toliko jednoho z více kritérií, která služební orgán zvažoval v procesu výběru nejvhodnějšího kandidáta.

Soud na tomto místě považuje za potřebné zopakovat, že mu vůbec nepřísluší posuzovat a hodnotit správnost výběru mjr. D., protože se jedná o výlučnou personální pravomoc příslušného služebního orgánu, která nepodléhá soudnímu přezkumu. Stručně řečeno, výběr vojáka, který je pro služební zařazení na konkrétní systemizované místo nejvhodnější, je zcela v rukou Armády ČR, a není úkolem soudu, aby do procesu tohoto výběru jakkoliv zasahoval. I to je důvodem, proč soud nemohl vejít na námitky poukazující na nesprávnost žalobcova služebního hodnocení.

Lze shrnout, že u KVV Ostrava byly s účinností od 1.7.2013 realizovány organizační změny, které měly mj. za následek zrušení systemizovaného místa, na němž byl žalobce do té doby služebně zařazen. Na systemizované místo zástupce ředitele - vedoucího oddělení řízení a podpory, které bylo u KVV Ostrava nově zřízeno od 1.7.2013, nebyl jako nejvhodnější kandidát vybrán a služebním orgánem disponujícím personální pravomocí služebně zařazen žalobce, ale mjr. D. Žalobce se tak v důsledku provedené organizační změny stal „nadbytečným“. O tom, že pro něho v armádě nebylo jiné služební zařazení, svědčí celá řada vyjádření jednotlivých útvarů Armády ČR založených ve správním spise, které shodně uvedly, že pro žalobce u nich není vhodné systemizované místo. Skutkový stav ke dni 18.9.2013, kdy bylo vydáno rozhodnutí o propuštění žalobce ze služebního poměru vojáka

z povolání, byl tedy takový, že pro žalobce v důsledku organizačních změn provedených u KVV Ostrava s účinností od 1.7.2013 nebylo jiné služební zařazení. Podmínky pro propuštění žalobce ze služebního poměru zakotvené v § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání byly tedy splněny, a napadené rozhodnutí, stejně jako rozhodnutí správního orgánu I. stupně, bylo vydáno v souladu se zákonem.

Protože soud neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly. Soud proto ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Soud závěrem uvádí, že se při vypořádání žalobních námitek řídil nálezem Ústavního soudu ze dne 12.2.2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, podle něhož *není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.*

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. prosince 2016

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková